

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 389. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960207696/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

paa Thronen, thi det er anstændigst og sikkerst at rette sig efter Moden, saavel derudi som udi Klædedragt.

Art. 18. *Bemøye dig ikke med at efterleede Sandhed; men troe hvad dig befales at troe; thi det første er baade farligt og besværligt, det andet derimod sikkert og mægtigt; ja ofte baner Vey til Canonisation.*

Art. 19. *Befliitt dig paa at samle Rigdom, og bekymre dig ikke om paa hvad Maade det skeer, thi et Pund er et Pund, enten det er staalet eller fortient.*

Art. 20. *Hvis du intet haver, søg at giere dig Credit, og lad dine Creditorer bekymre sig om Betalningen.*

Art. 21. *Hvis du forærer noget bort, saa lad Foræringen skee til dem, af hvilke du kand vente dobbelt saa meget igien.*

Disse ere de fornemste Article af Rævens Morale, hvorudi han undervisede de fornemste Dyr, helst dem, som kunde vel betale hans Collegium Privatissimum. Han lod det i Pennen føre ved en Abe, som var Skoleholder for den gemeene Almue udi Skoven, og som lod sig bruge til at udskrive saadanne Verker. Han vilde dog ingen Udskrift deraf give, paa det at Verket ikke skulde blive for gemeent, og tabe sin Priis. Dog meenes der at Fanden ved List engang tilpractiserede sig en Copie deraf, eftersom man merker, at han forplanter den selvsamme Lærdom blant Mennesker.

133. Fabel.

Aben Kronet Poët.

Aben gjorde engang et Vers, hvilket blev holdet for et Mynster af Skov-Poësie, og alle dømte deraf, at han var den største Poët, som Skoven nogen Tiid havde tilveyebragt. Han blev ogsaa derfor herligen belønnet; han blev kronet med en Poëtisk Krone, og ziiret med prægtige og glimrende Titler blant andre af Phœbi eller Apollinis Søn; saa at han erholdt alt hvad et Creatur kunde tilønske sig, undtagen Mad og Drikke; derpaa alleene havde han Man-

MORALSKE FABLER

gel: Han merkede saaledes, at udi disse Berømmelser, Kroninger, Æres-Titler, og Poëtiske Belønninger var ingen Realitet, og at en hungrig Mave derved ikke kunde hu-svales, og derfor gemeenligen sagde til dem som gratule-rede ham: Laudatur et alget. Endeligen, saasom det var ham om Ophold og daglig Føde at gjøre, besluttede han at forlade Skoven, og at tage sin Tilflugt til Mennesker; Men han fandt der samme tørre Belønninger, som blant Dyr. Hvorudover han omsider, for ikke at døe af Hunger, maatte antage en ringe og foragtelig Tieneste, og blev af en kronet Poët forvandlet til Stegevender hos en Advocat.

Denne Fabel viser Poëters slette Skiebne.

134. Fabel.

Biørnen Cantzler.

Biørnen blev engang bæret med Cantzlers Titel. Over denne uformodentlige Værdighed forundrede sig de andre Dyr, og var den Materie til Discours overalt i Skoven en tiidlang: Ja der fandtes nogle, som saadant ikke vilde troe. Blant de Vantroende var en Ulv, som spurte Ræven om det var sandt, og sagde, at han saadant ikke kunde be-gribe, hvortil Ræven svarede: Da begriber jeg det meget vel; thi han faaer ingen Gage.

Fabelen viser, at man ikke kand misunde nogen en Æres-Titel, naar ingen Løn følger med. Saaledes da Skræder-Lauget engang gav deres Bud Titel af Secre-teerer, og Oldermænden derfor blev tiltalt, svarede han: Derimod give vi ham ingen Løn.

135. Fabel.

En Hiort var meget yndet i Skoven af alle Dyr: Ingen kunde ret begribe Aarsagen til saadan almindelig Yndest, helst saasom han selv beflittede sig ikke meget paa at er-hverve den; thi udi hans Omgængelse og Optørsel var ad-skilligt, hvorover en og anden kunde støde sig; men de